

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 10/10
07.04.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Gorana Čavline, predsednika veća, Anđelke Stanković, Ljubice Knežević-Tomašev, Veska Krstajića i Mirjane Ivić, članova veća i savetnika Vrhovnog kasacionog suda Gordane Burlić, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv okrivljene A.M, zbog krivičnog dela davanje lažnog iskaza iz člana 335. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz.95/08 od 17.03.2009. godine, podignutom protiv presude Okružnog suda u Beogradu Kž.342/07 od 12.03.2007. godine, u sednici veća održanoj 07.04.2010. godine, u prisustvu branioca okrivljene, a u odsustvu Republičkog javnog tužioca i okrivljene, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVA SE zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz.95/08 od 17.03.2009. godine kao osnovan i utvrđuje da je presudom Okružnog suda u Beogradu Kž.342/07 od 12.03.2007. godine povređena odredba člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, u korist okrivljene A.M, dok se u delu koji se odnosi na povredu zakona iz odredbe člana 391. stav 1. ZKP zahtev za zaštitu zakonitosti ODBIJA kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz. 95/08 od 17.03.2009. godine protiv presude Okružnog suda u Beogradu Kž. 342/07 od 12.03.2007. godine, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 391. stav 1. Zakonika o krivičnom postupku i člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, s predlogom da se zahtev za zaštitu zakonitosti uvaži i konstatuje da je drugostepenom presudom povređen krivični zakon u korist okrivljene.

Vrhovni kasacioni sud je razmotrio spise predmeta, zajedno sa navedenom presudom, pa je po oceni navoda u zahtevu za zaštitu zakonitosti našao:

Zahtev je osnovan.

Presudom Drugog opštinskog suda u Beogradu K. ... od 14.11.2006. godine okrivljena A.M. je oglašena krivom da je izvršila krivično delo davanje lažnog iskaza iz člana 335. stav 3. u vezi stava 1. KZ za koje joj je izrečena uslovna osuda tako što je utvrđena kazna zatvora u trajanju od šest meseci, koja se neće izvršiti ukoliko u roku od tri godine ne učini neko novo krivično delo.

Presudom Okružnog suda u Beogradu Kž. 342/07 od 12.03.2007. godine okrivljena A.M. je na osnovu člana 355. tačka 1. ZKP oslobođena od optužbe da je učinila krivično delo davanje lažnog iskaza iz člana 335. stav 3. u vezi stava 1. KZ.

Osnovano se u zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca navodi da je presuda Okružnog suda u Beogradu Kž. 342/07 od 12.03.2007. godine doneta uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP. Naime, bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP se ogleda u tome što drugostepeni sud ne daje dovoljno razloga o odlučnim činjenicama, već samo navodi

da se "iskaz okrivljene... ne odnosi na neke činjenice koje su od značaja za postupak i koje su važne za donošenje odluke... svedok treba da iskazuje o činjenicama koje mogu poslužiti kao dokaz u postupku, te svako lažno iskazivanje nije ovo krivično delo ako se ne odnosi na činjenice koje su važne za postupak, a iz izreke prvostepene presude ne proizilazi da su činjenice koje je okrivljena navela odlučne u odnosu na postupak koji je vođen pred Opštinskim sudom u Zaječaru protiv okrivljenog D.J, tako da u radnjama okrivljene nema bitnih obeležja krivičnog dela davanja lažnog iskaza iz člana 335. stav 3. u vezi stava 1. KZ za koje je okrivljena oglašena krivom". Iz citiranih "razloga" se ne može utvrditi koje su činjenice "od značaja" i "odlučne" za postupak, odnosno zašto činjenice o kojima je okrivljena svedočila nemaju takav karakter, zbog čega je nejasno zašto iskaz okrivljene ne predstavlja krivično delo. Drugostepeni sud je morao da navede koje su činjenice bile od značaja i odlučne za postupak koji se vodio protiv D.J. i potom da obrazloži zašto je iskaz okrivljene bio bez značaja.

Međutim, ne mogu se prihvatiti kao osnovani navodi zahteva da je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 391. stav 1. ZKP u korist okrivljene, jer prema ovoj odredbi drugostepenom presudom sud će preinačiti prvostepenu presudu ako utvrdi da su odlučne činjenice u prvostepenoj presudi pravilno utvrđene i da se, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, pravilnom primenom zakona može doneti drugačija presuda. Prvostepeni sud je utvrdio činjenično stanje koje drugostepenom presudom nije izmenjeno, već se u konkretnom slučaju radi o preinačenju prvostepene presude na osnovu činjenica koje su utvrđene u prvostepenom postupku, a stav drugostepenog suda da iz utvrđenog činjeničnog stanja ne proizilazi zaključak prvostepenog suda u pogledu postojanja krivičnog dela predstavlja pravnu a ne činjeničnu ocenu.

S obzirom na to da je zahtev za zaštitu zakonitosti podnet na štetu okrivljene A.M, Vrhovni kasacioni sud je donošenjem deklarativne presude samo utvrdio povredu zakona u korist okrivljene iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP.

Iz izloženog, na osnovu člana 24. stav 7, člana 424 i 425. stav 2. ZKP i člana 30. stav 1, člana 32. i 90. stav 1. Zakona o uređenju sudova, Vrhovni kasacioni sud je odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar-savetnik

Predsednik veća

sudija,

Gordana Burlić, s.r.

Goran Čavlina, s.r.